

[Ministeren for Grønland.]

af ikke at medvirke, hvis det strider imod deres opfattelse.

Men omvendt må jeg sige — i tilknytning i øvrigt til de bemærkninger, fru Hanne Reintoft gjorde — at der er jo tale om, at man må balancere i dette spørgsmål og ikke overse hensynet til kvinderne, der søger abort. Det er jo det, lovforslaget går ud på at regulere forholdene omkring.

Jeg skal i øvrigt ikke gå ind på en nøjere drøftelse af de øvrige stillede spørgsmål. Fru Kirsten Sparre Andersen rejste et spørgsmål omkring lovforslagets § 8, og jeg må sige, at det vil jeg godt have tid til at kigge lidt nøjere på; så kan vi vende tilbage til det under udvalgsarbejdet og tage spørgsmålet op. Jeg synes, det vil være det rimeligste at gøre det på denne måde.

Jeg takker endnu en gang ordførerne for den tilslutning, der er givet — minus kristeligt folkeparti. Jeg bør også føje til, inden jeg går ned af talerstolen, at jeg har også bemærket, der i andre partier er en opsplitning, og det udtaler jeg min forståelse for.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslagene henvises til det udvalg, der den 3. marts d. å. er nedsat til behandling af lovforslag vedrørende Grønland. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om pension til statens tjenestemænd m. v. i Grønland.

(Lovforslag nr. 157. Fremsat 18/3 75).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Johan Nielsen (S):

Vi kender vel alle sammen det mærkelige fænomen, at vi en dag kigger på vort skrivebord og synes, at tingene ligger i et syndigt rod, og så sætter vi os til at rydde op og

bringer de forskellige dele på den plads, hvor vi mener de hører hjemme. Jeg vil formode, at man har fremsat dette lovforslag i den stemning, idet dette lovforslag, som er et meget, meget lille lovforslag, faktisk går ud på at få visse ting anbragt på den plads, hvor de hører hjemme.

Der har været tvivl om beregningen af pensionens størrelse. Man har manglet en hjemmel til det, afgangsalderen har været anderledes end her, og der har været en særlig retsstilling. Alt det dér vil man nu bringe i orden. Som sagt, det er et lille lovforslag, der er ikke meget at sige om det. Jeg vil kun fra mit partis side sige, at vi skal gøre alt, hvad vi kan for, at det bliver bragt i orden hurtigst muligt.

Brøndsted (V):

Her er vi i hvert fald sikre på, at det er en lov, der kun vil komme til at virke midlertidigt, fordi det drejer sig om ca. 76 personer, der er kommet i klemme i forbindelse med en tidligere pensionsordning fra 1946 og så den ændring, der er sket. Det er selvfølgelig nødvendigt at få en klargøring af de tvivlstilfælde, der er for disse mennesker, der er begyndt under ét og ender under noget andet, og så er der tale om en samkøring af ordninger. Det må være rimeligt at få det klaret. Vi ved i hvert fald, at det får ende, når de 76 ikke er pensionsøgende mere.

Arentoft (FP):

Fremskridtspartiet er imod tjenestemandsbegrebet og tjenestemandsovergangen. Specielt nu, hvor vi har næsten 150.000 arbejdsløse blandt ikke-tjenestemænd, finder vi, at det faktisk er urimeligt, at nogle befolkningsgrupper er sikret både sikkerhed i ansættelsen og oven i købet pension senere hen.

Men tjenestemandsbegrebet kan jo ikke afskaffes fra dag til dag. Vores mål er at få indkomstskatterne ned og på længere sigt få fjernet indkomstskatterne, men vi er nødt til i de planer, vi har for indkomstskattens nedsættelse, at sætte beløb af til tjenestemandspensioner for de tjenestemænd, der har sådanne ordninger i øjeblikket. Man kan ikke lige pludselig sige: nu har vi altså haft nogle aftaler, og dem bryder vi — færdig med det!